

Jan Mulder Corona

Jan Mulder

Corona

Corona	5
Die Ewigkeit	21
Nachtbaum	45
Am Rande der Nacht	73
Silent Storm.....	91

Olieverfschilderijen en inkttekeningen 2006-2016
Oil paintings and ink drawings 2006-2016

Met een tekst van Jan Hein Sassen

With a text by Jan Hein Sassen

Corona

Aus der Hand frißt der Herbst mir sein Blatt: wir sind Freunde.
Wir schälen die Zeit aus den Nüssen und lehren sie gehn:
die Zeit kehrt zurück in die Schale.

Im Spiegel ist Sonntag,
im Traum wird geschlafen,
der Mund redet wahr.

Mein Aug steigt hinab zum Geschlecht der Geliebten:
wir sehen uns an,
wir sagen uns Dunkles,
wir lieben einander wie Mohn und Gedächtnis,
wir schlafen wie Wein in den Muscheln,
wie das Meer im Blutstrahl des Mondes.

Wir stehen umschlungen im Fenster, sie sehen uns zu von der Straße:
es ist Zeit, daß man weiß!
Es ist Zeit, daß der Stein sich zu blühen bequemt,
daß der Unrast ein Herz schlägt.
Es ist Zeit, daß es Zeit wird.

Es ist Zeit.

PAUL CELAN

Corona

IJzel in Berlijn

Op een van de eerste dagen van het jaar

2008 maakte ik een avondwandeling op sneeuwuijzers over de beijzelde straten van Berlijn. Dit maakte het mij mogelijk ontspannen te wandelen in tegenstelling tot de benenbrekende gang van andere wandelaars. Het ontlokte een applaus aan rokers voor een restaurant; de dag ervoor was in Duitsland het rookverbod voor openbare ruimtes ingegaan. Ik maakte een buiging naar hen en besloot er een Schnaps te nemen om op te warmen. Het bleek restaurant/bar Florian te zijn, een favoriete ontmoetingsplek voor kunstenaars en schrijvers uit de hele wereld. Er waren nauwelijks mensen binnen, behalve een man aan een tafel en vier obers met lange witte schorten. Ter begroeting knikte ik naar de enige gast. We stelden ons aan elkaar voor en raakten in een geanimeerd gesprek. Hij was pianist/componist, oorspronkelijk uit St. Petersburg, maar op dat moment werkzaam voor het Auswärtiges Amt op uitnodiging van de Duitse overheid. Hij nodigde mij en mijn vriendin Heleen, jazzpianiste, die inmiddels ook de bar had weten te bereiken na een bezoek aan een jazzclub, uit voor een aperitief de volgende dag bij hem thuis. Die dag praatten we over muziek, luisterden we naar prachtige opnamen van een bevriende componist en liet hij ons zijn kunstverzameling zien. We hadden een goede tijd met een *Schluck* champagne. Ik gaf hem mijn monografie met o.a. schilderijen getiteld *Am Rande der Nacht* naar het gelijknamige gedicht van Rainer Maria Rilke. V., onze gastheer, haalde de bundel *Mohn und Gedächtnis* van Paul Celan uit zijn bibliotheek en las het prachtige liefdesgedicht *Corona* voor. Hij vroeg zich af of de gedichten van Paul Celan een thema voor een nieuwe serie werken zouden kunnen zijn. Dat was voor mij de aanleiding me weer te verdiepen in Celan, die ik al kende van vele jaren her. Een van de eerste gedichten die ik las was *Die Ewigkeit*. Ik maakte een serie schilderijen naar dit gedicht. Een tweede serie is *Nachbaum*, naar een strofe uit *Die Ewigkeit*. De intense, mooie en/of ontroerende gedichten zetten mij aan tot nieuwe schilderijen, tot nieuwe vondsten die daaruit voortkwamen.

Ice Rains over Berlin

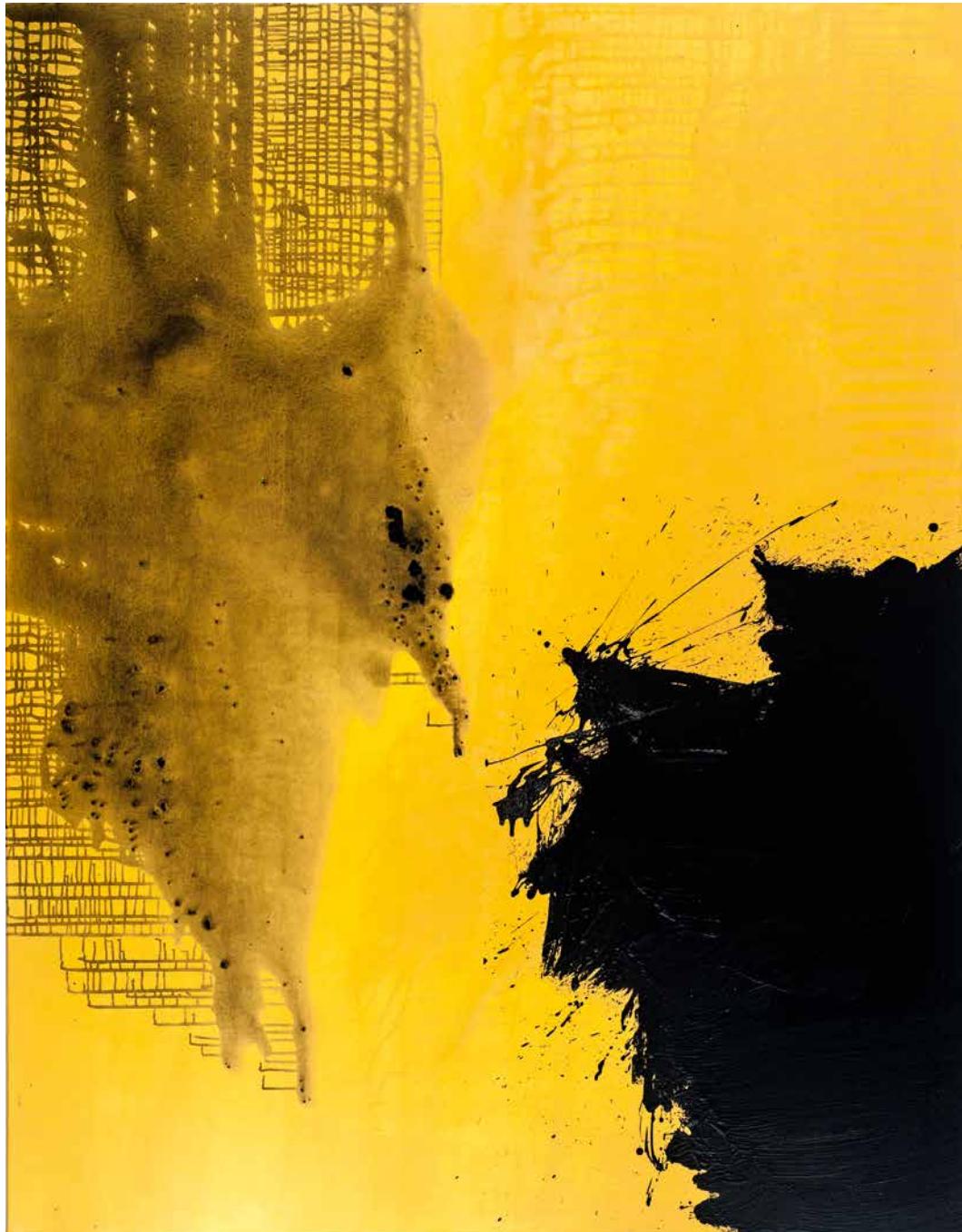
On one

of the first days of the year 2008 I took an evening stroll through the icy streets of Berlin with ice grips on my shoes. This allowed me to relax during my walk, in stark contrast to the break-neck progress of other walkers. It elicited a round of applause from a group of smokers outside a restaurant; the ban on smoking in public spaces had been introduced in Germany the day before. I gave them a bow and decided to drink a Schnaps to warm up. It turned out to be Florian's restaurant/bar, a popular meeting place for artists and writers from all over the world. Of course there was hardly anybody inside, except a man sitting at a table and four waiters wearing long white aprons. By way of greeting I nodded towards the only guest. We introduced ourselves and entered into an animated conversation. He was a pianist/composer, originally from St Petersburg, but at that time working for the Auswärtiges Amt, on invitation of the German government. He invited me and my girlfriend Heleen, a jazz pianist who had also managed to reach the bar via a visit to a jazz club, for an aperitif at his house the following day. We then talked about music, listened to beautiful recordings of a composer friend and he showed us his art collection. We had a great time with a *Schluck* champagne. I gave him my monograph including paintings *Am Rande der Nacht*, after the like-named poem by Rainer Maria Rilke.

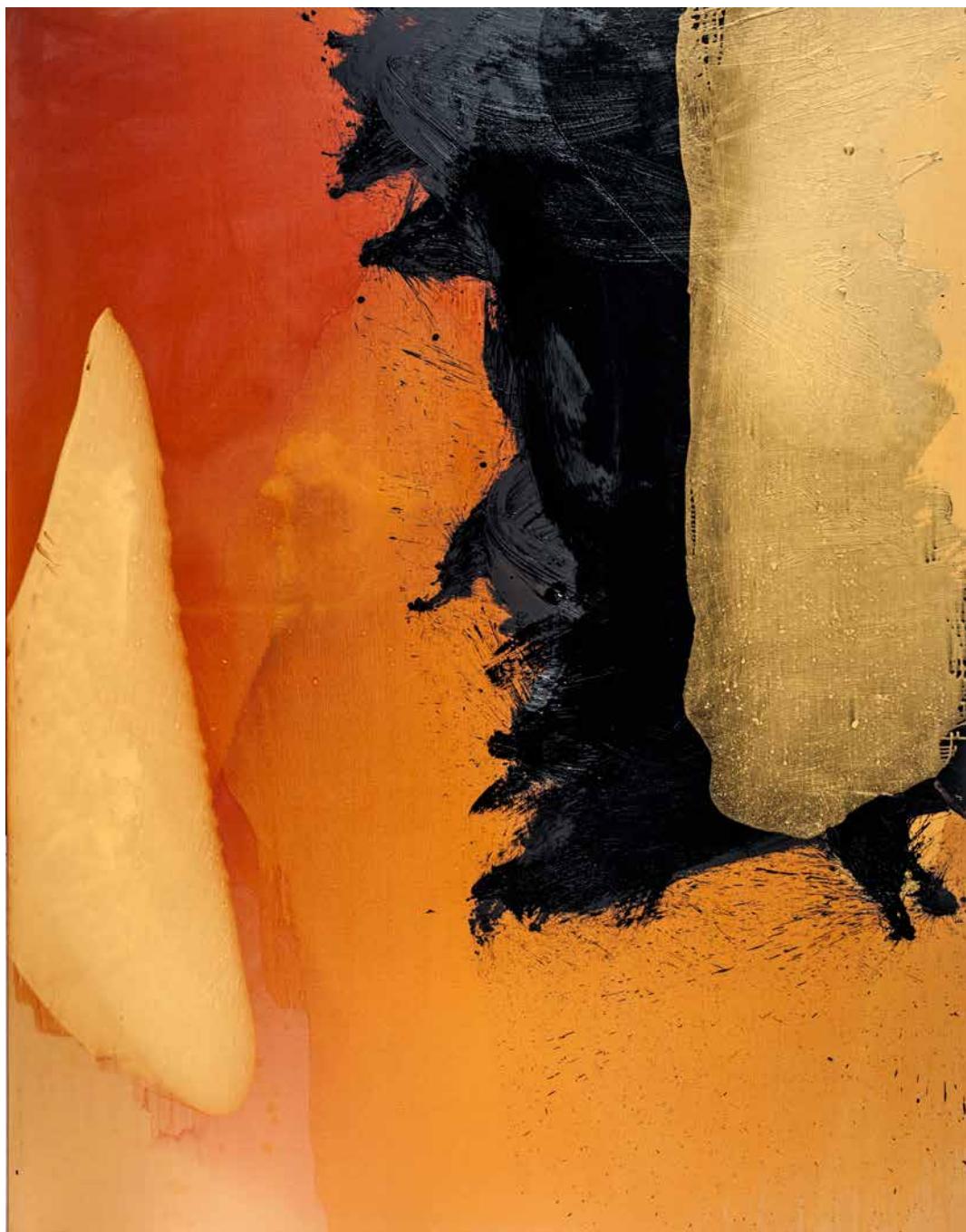
V., our host, took the bundle *Mohn und Gedächtnis* by Paul Celan from his library and read aloud the beautiful love poem *Corona*. He wondered if the poems of Paul Celan could be a theme for a new series of works. This led me to delve deeper into Celan's work, which I was familiar with from years previously. One of the first poems I read was *Die Ewigkeit*, which led me to create a series of paintings. A second series is *Nachtbaum*, after a stanza from *Die Ewigkeit*. The intense, beautiful and/or moving poems inspired me to start new paintings and resulted in new discoveries.

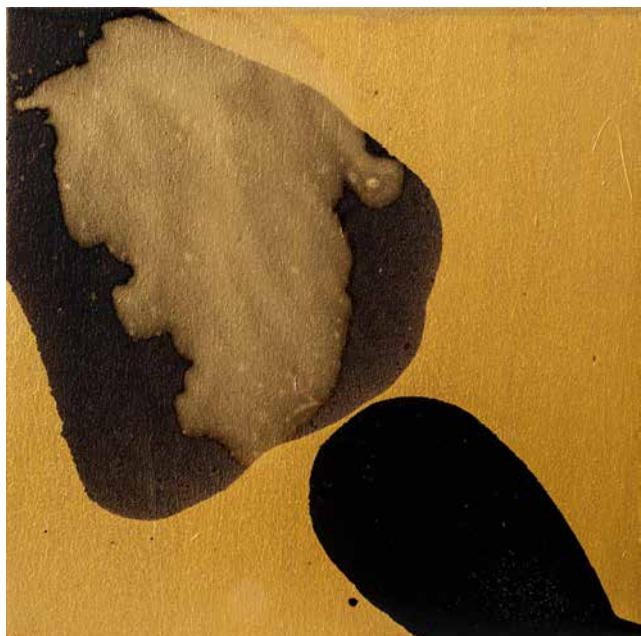
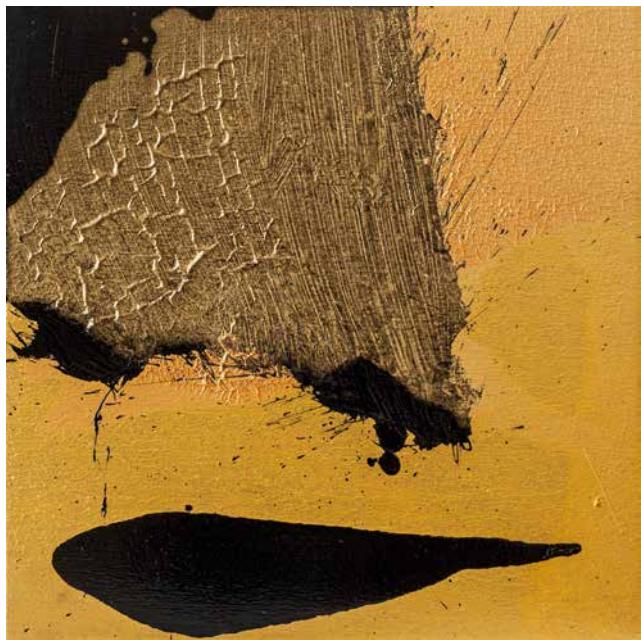
Corona #2 2015 (190 x 150 cm)

Corona #1 2015 (190 x 150 cm)

Corona #3 2015 (190 x 150 cm)

Corona 2015 (30 x 30 cm)

Die Ewigkeit

In full light

We are standing in a special place: the winter

garden of this beautiful house. This place radiates a serene, classic peacefulness, with its lovely 19th century neo-Renaissance proportions. An excellent backdrop for the work of Jan Mulder, which is the complete opposite: expressionistic paintings in bright colours.

When this house was built, I imagine, the father of expressionism was painting his masterpieces that would become so famous: Vincent van Gogh. A lot has happened since then, as Van Gogh was no abstract artist. This genre was invented only later by Mondrian, Kandinsky and Malevich. And with abstract I mean non-representational.

Where Mondrian pursued an almost perfect order, Kandinsky initially searched for total freedom. As icing on the cake came the ideas of Sigmund Freud who inspired surrealists to explore the subconscious, especially in their *écriture automatique* and interest in the art of the mentally ill.

Why is this brief introduction to art history relevant to Jan's work? Because he stands on the shoulders of all these illustrious predecessors and their immediate descendants. As such, he himself says that his greatest influences are the American abstract-expressionists Jackson Pollock and Willem de Kooning, as well as Karel Appel and the Cobra artists. In my opinion he is more akin to De Kooning and Appel than Pollock, who both never quite abandon a notion of reality in their art. Not only the human figure, but also landscapes and nature play an important role in their work. Just like Jan Mulder.

And yet...Henk Hofland said about Jan's work: "In his abstract-expressionism I recognise the hint of a dream", and the New York critic Dominique Nahas wrote: "In short, as viewers we become completely absorbed in a private inner world, which carries and contains meaning, a meaning that is both universal and specific". Individualist and universal – this seems like a contradiction.

So let's have a good look at his work. At first sight it is real action-painting, the bright colours rapidly applied to the

canvas all at once. But the addition of dripping grids, of sudden rectangular blocks of colour in one of the two parts, once again restores order. And this is all done with great command of painting techniques. A poetic translation in paint of the *condition humaine*, which, as described by philosopher Octavio Paz, is characterised by being constantly torn between rationality and romanticism. The gesture and the personal handwriting define Jan Mulder's artistic language. He has a romantic slant, so that emotion floats closer to the surface than reason. All at once you see the agile ferocity of New York, the Mediterranean colours of the Greek island Paros and the clear light that falls through the trees on the Oudegracht in Utrecht: the three locations that mark his life. It is with good reason that the exhibition is called *In Vol Licht* (*In Full Light*).

This is all about the personal. He also finds inspiration from great poets. The old series *Am Rande der Nacht*, a beautiful example of which hangs here under the stairs, was inspired by a poem by Rilke. In this work it is Celan who gives him the more universal and melancholic romantic aspects for his paintings and watercolours with his poem *Die Ewigkeit* from the bundle *Mohn und Gedächtnis*.

There is much more to say about Jan Mulder's work, but I would like to invite you to take a careful look at his wonderfully mysterious paintings.

JAN HEIN SASSEN

From the opening speech given at the exhibition *In Vol Licht* (*In Full Light*), May 2010, in Buitenplaats Sluishoef, De Bilt.
Jan Hein Sassen (1947-2011), former conservator of the Stedelijk Museum Amsterdam.

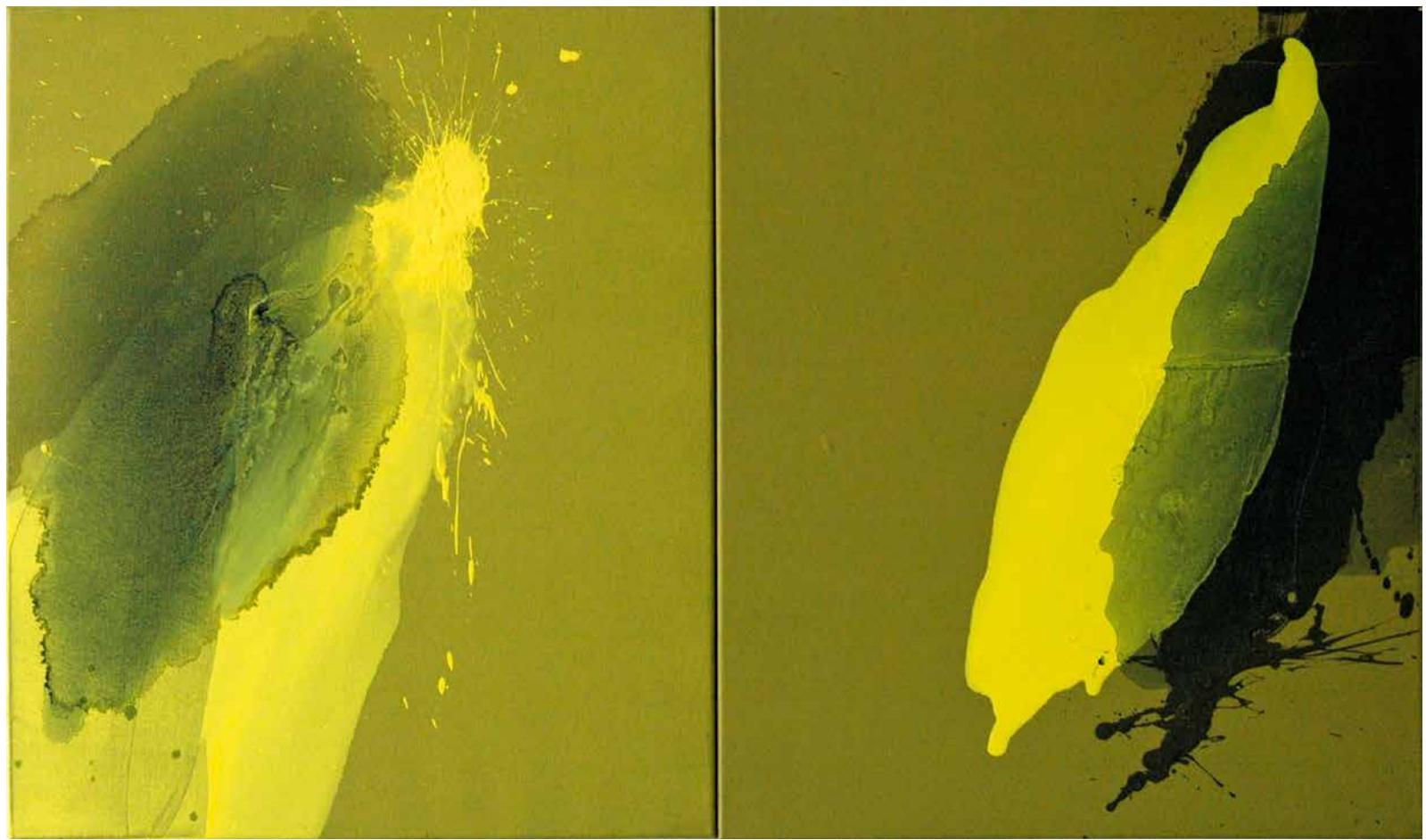
Die Ewigkeit 2014 (70 x 60 cm)

Die Ewigkeit 2014 (140 x 120 cm)
private collection

Die Ewigkeit 2012 diptych (70 x 120 cm) private collection

Die Ewigkeit 2011 diptych (70 x 120 cm)

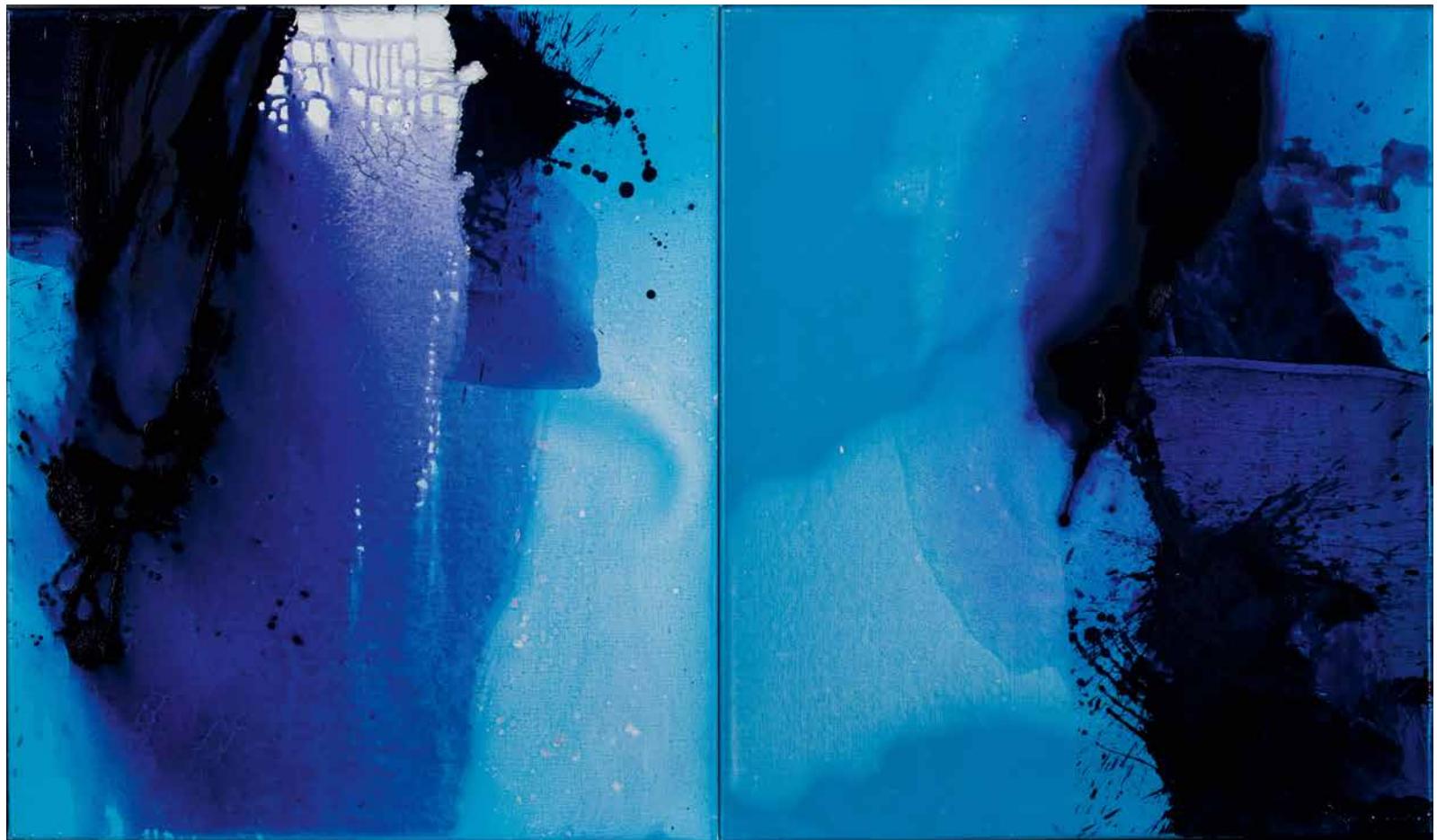

Die Ewigkeit 2012 triptych (70 x 180 cm)

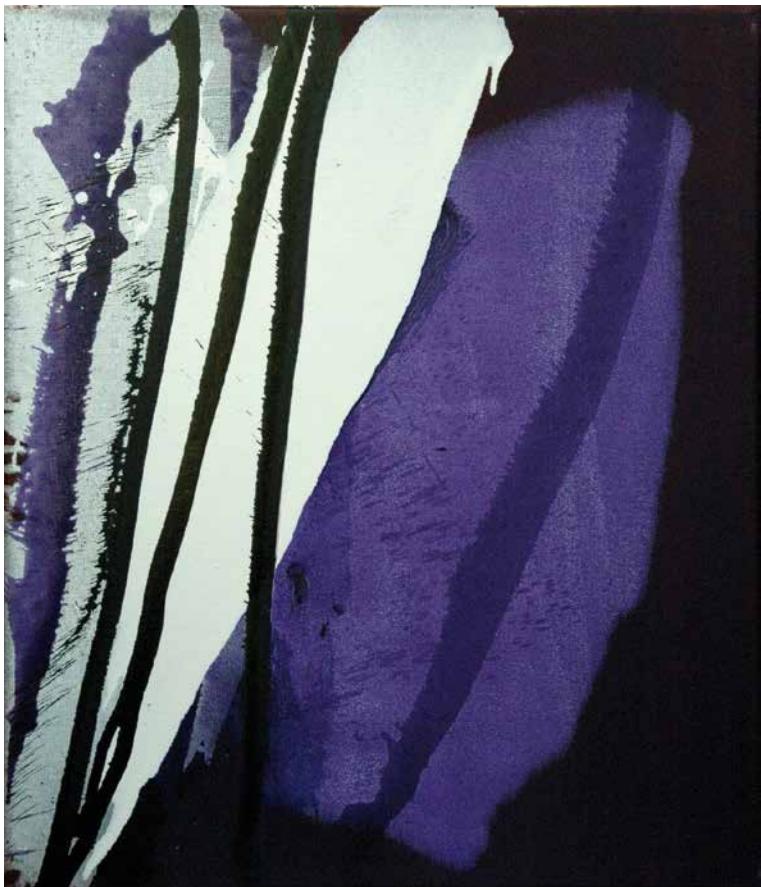
Die Ewigkeit 2010 diptych (70 x 120 cm) private collection

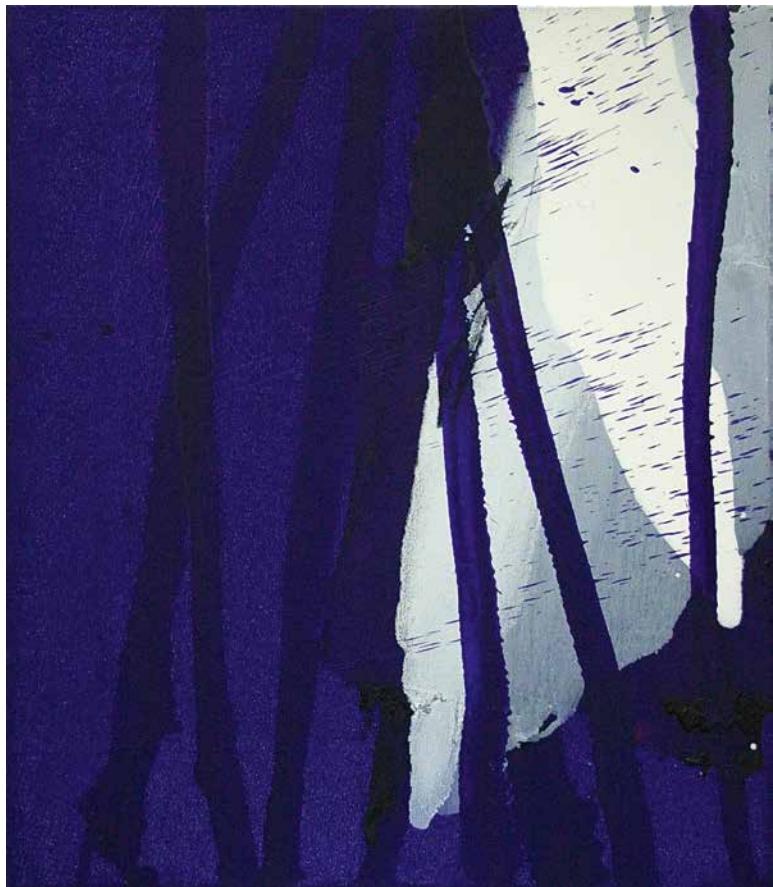
Die Ewigkeit 2011 diptych (70 x 120 cm)

Die Ewigkeit 2012 (70 x 60 cm)

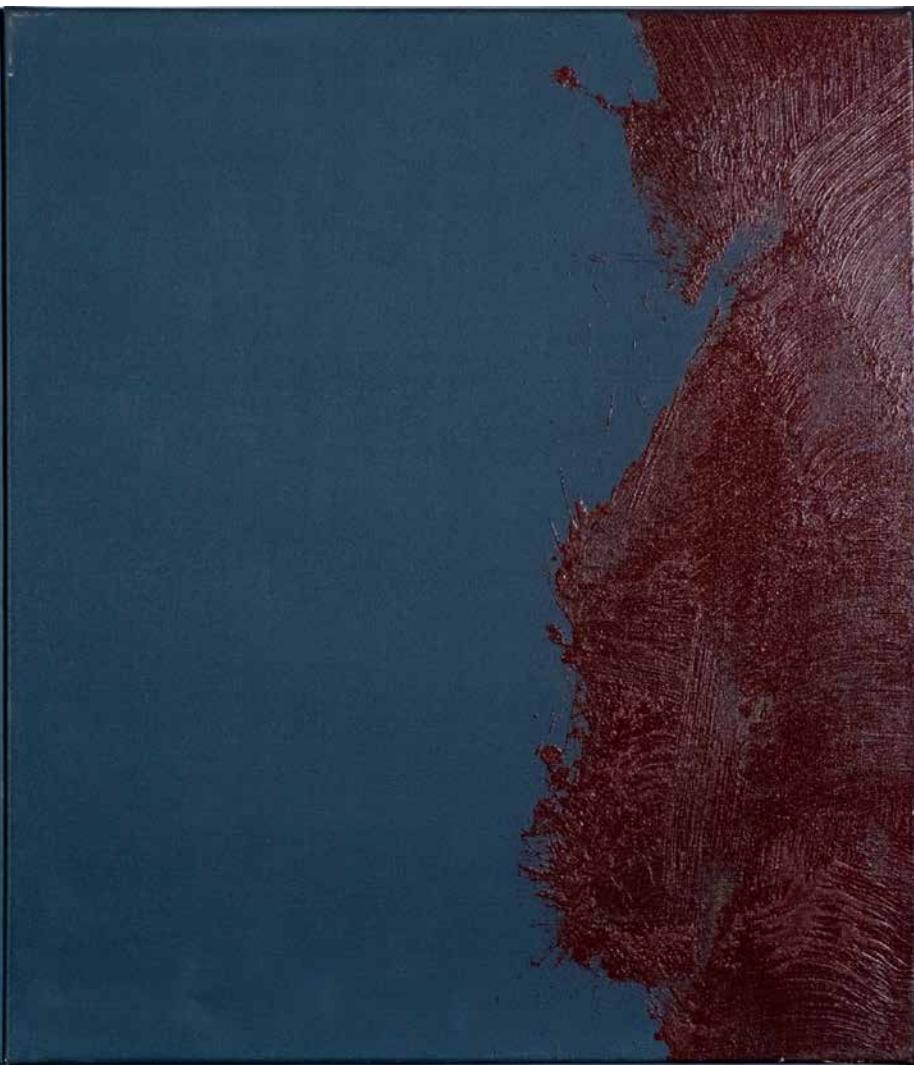
Die Ewigkeit 2011 (70 x 60 cm) private collection

Die Ewigkeit 2012 (70 x 60 cm)

Nachbaum

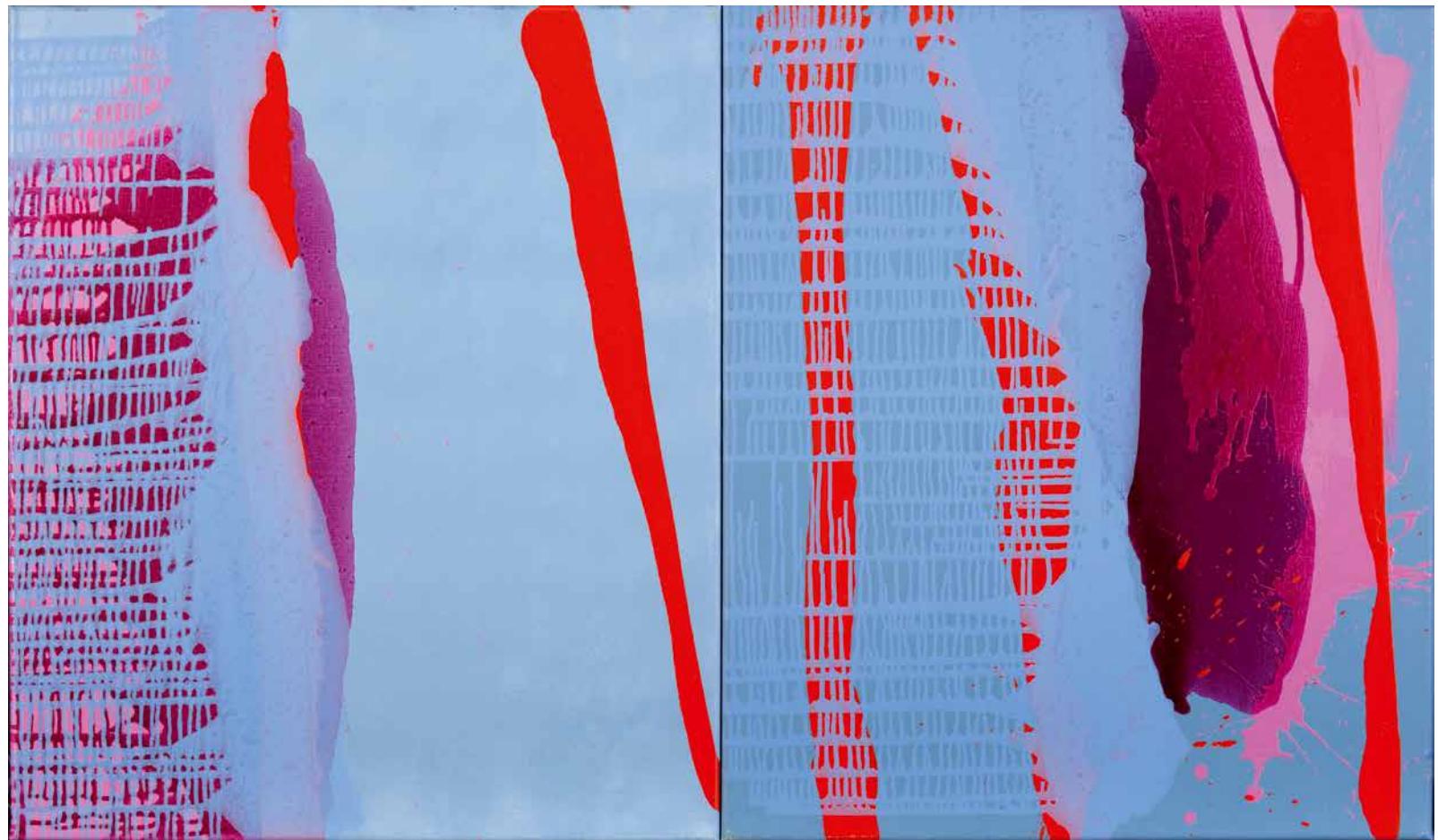

Nachtbaum 2009 (70 x 180 cm)

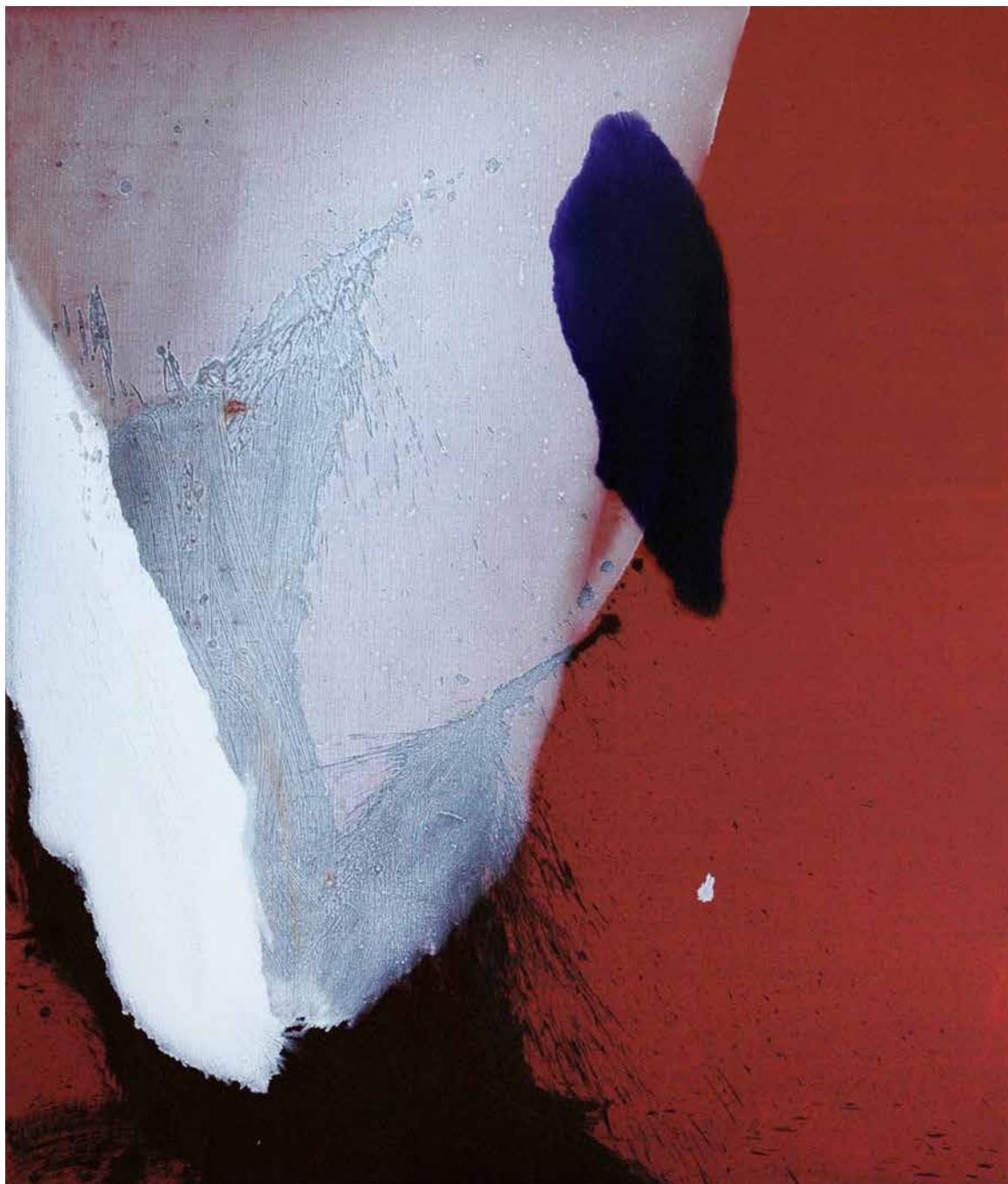
Nachtbaum 2012 (140 x 120 cm)
private collection

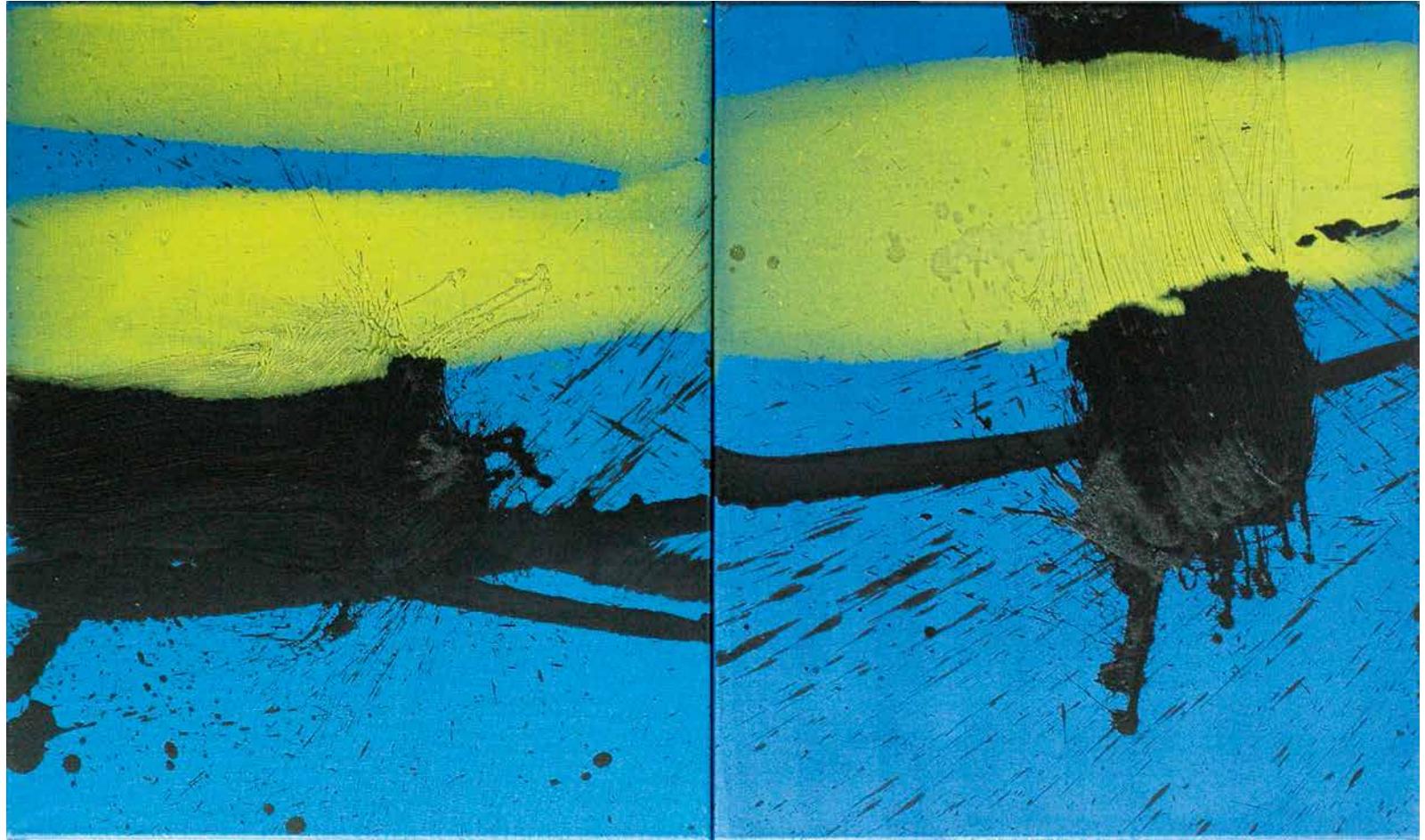
Nachbaum 2012 (70 x 120 cm) private collection

Nachtbaum 2013 (140 x 120 cm)

Nachtbaum 2011 (140 x 120 cm)

Nachtbaum 2009 diptych (70 x 120 cm) private collection

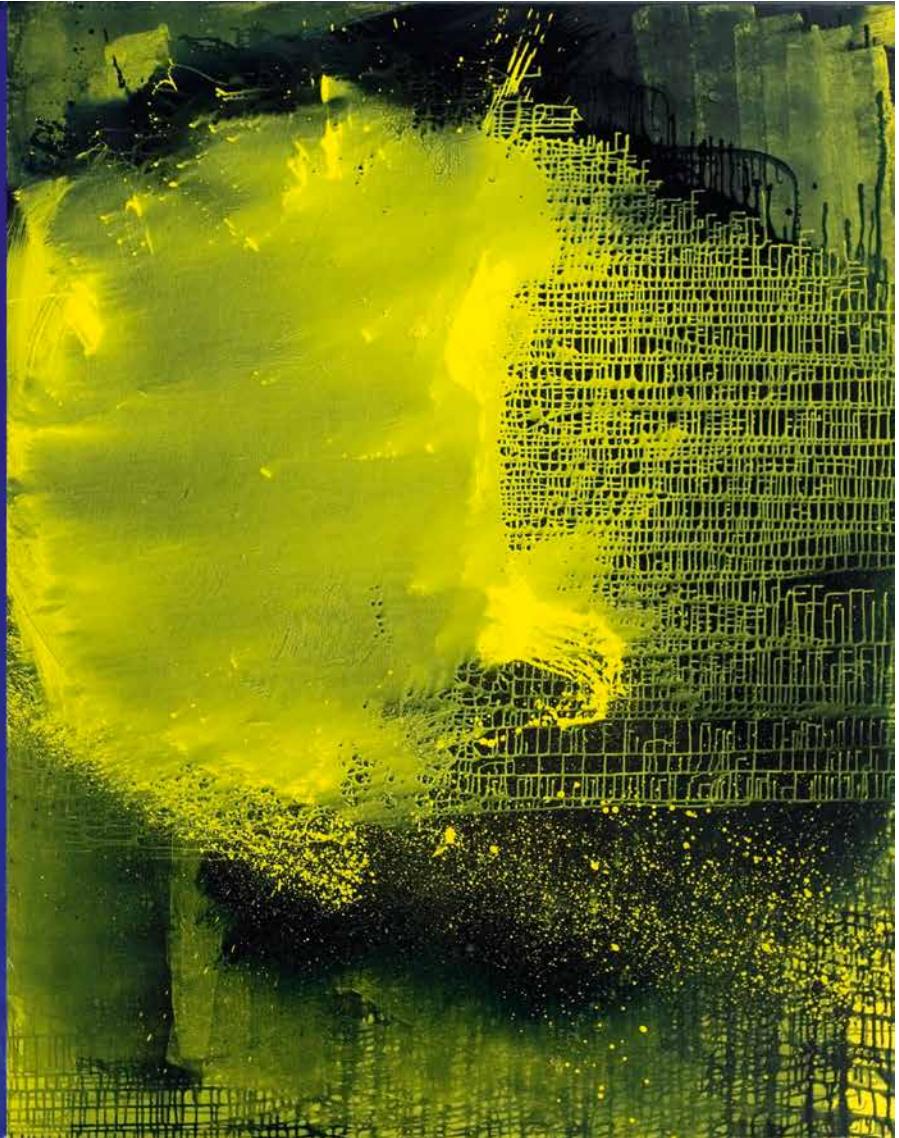

Nachtbaum 2009 diptych (70 x 120 cm) private collection

Am Rande der Nacht

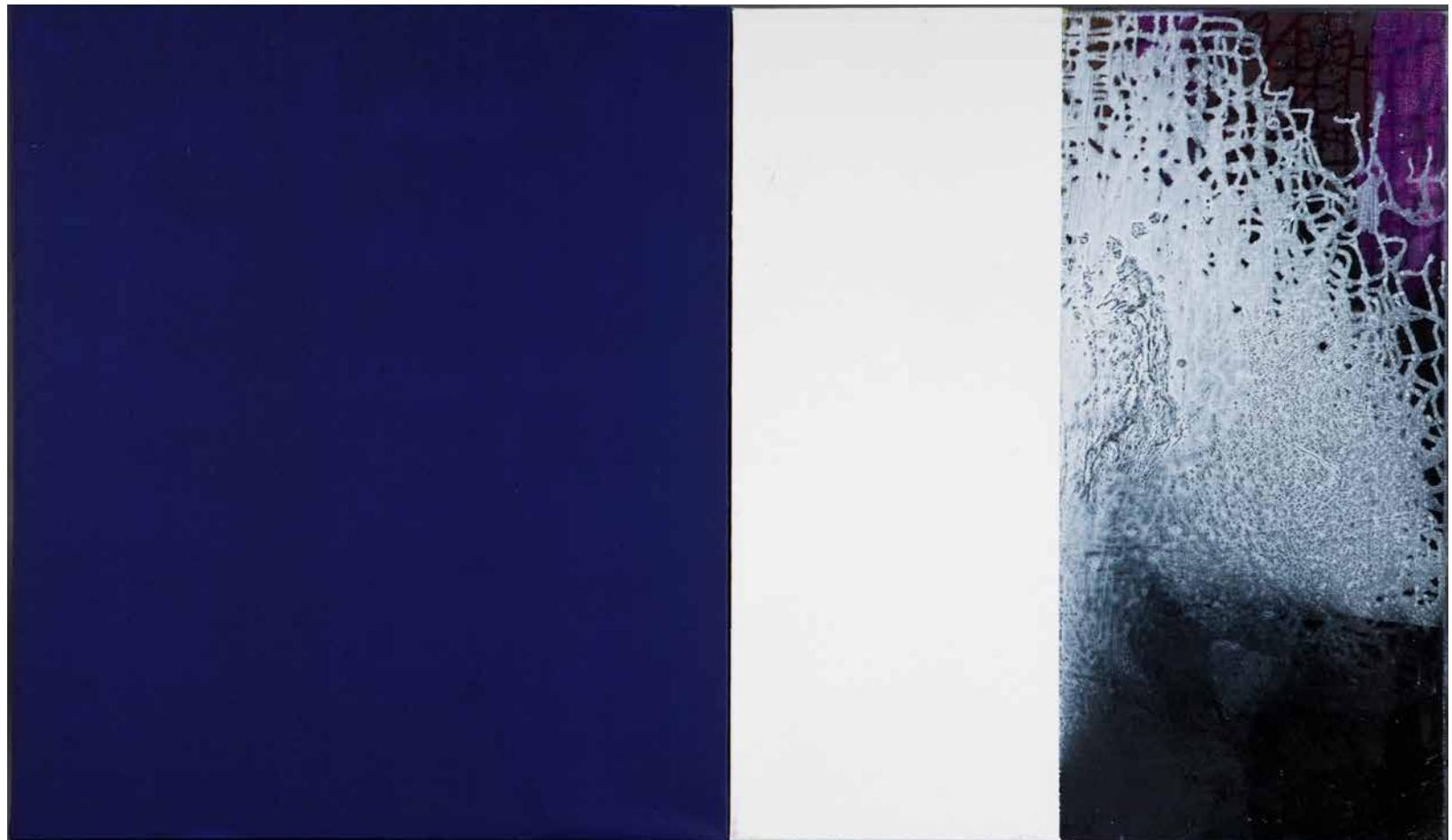

Am Rande der Nacht 2004 polyptych (190 x 600 cm)

Am Rande der Nacht 2009 diptych (70 x 120 cm)

Am Rande der Nacht 2007 diptych (70 x 120 cm)

Am Rande der Nacht 2009 polyptych (190 x 600 cm) collection Luxor Theater Rotterdam

Oost-Indische inkt op etspapier 2012-2016

Formaat 18 x 25 en 25 x 35 cm.

Indian ink on etching paper 2012-2016

Sizes 18 x 25 and 25 x 35 cm.

Silent Storm

Zwart-wit

Waarom houd ik ervan om in zwart-wit te schilderen en te tekenen? Het is puur, vrij van kleur. Het staat voor herinnering, refereert aan fotografie, aan zwart-wit dromen, verwijst naar prehistorische grotschilderingen. Het is iets van het verleden en is tegelijkertijd actueel, melancholiek, troostrijk, levendig.

Ik houd van zwart.

Het is kleur.

Het is de basis.

Het begint bij zwart.

Japanse en Chinese schilderkunst/inktschilderingen hebben mij altijd geboeid. Het Lefkadio Hearn Museum in Matsu, Japan, bezit een schilderij van mij. Soms gebeurt dat: geconfronteerd worden met een schilderkunstige geestverwant; misschien is dat niet zo, maar ik zag gelijkenis. Dat gebeurde me bij een tentoonstelling in het Museum van Elsene/Musée Ixelles en in Museum voor Schone Kunsten/Musée des Beaux Arts, Brussel, voorjaar 2015. De Chinees-Franse schilder Gao Xingjian maakt schilderingen in Oost-Indische inkt. Misschien komt het ook door de techniek die een dergelijke veronderstelling faciliteert. Gao Xingjian maakte in opdracht van het Museum voor Schone Kunsten in Brussel een serie inktschilderingen op doek op monumentaal formaat. Indrukwekkende doeken, abstract, maar met toevoegingen van figuren die de maat/ruimte aangeven. Ik schilder meer abstract, ook in inkt. Ook al is het klein, de grootte van de ruimte is onbestemd en willekeurig voor degene die ernaar kijkt.

Black & White

Why do I love painting and drawing in black and white? It is pure, free of colour. It represents memory, refers to photography, to black and white dreams, it is reminiscent of prehistoric cave paintings. It is something from the past and yet simultaneously current, melancholy, comforting, lively.

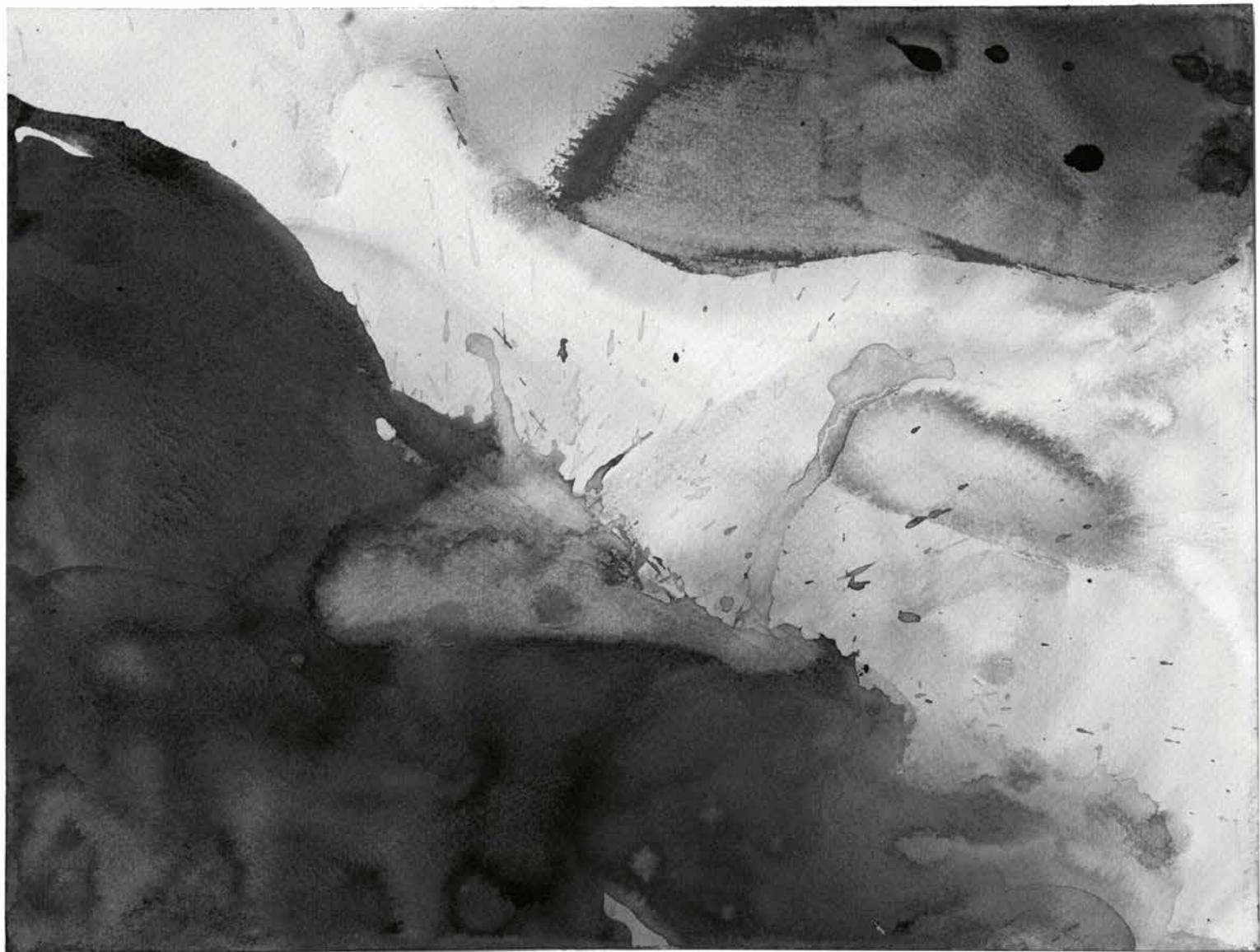
I love black.

It is colour.

It is basic.

It all begins with black.

Japanese and Chinese paintings/ink paintings have always interested me. The Lefkadio Hearn Museum in Matsu, Japan, contains one of my paintings. It happens sometimes: to be confronted with a kindred spirit in the art of painting. Perhaps it is not so, but I saw similarities. This happened to me at an exhibition in the Museum van Elsene/Musée Ixelles and the Museum of Fine Arts/Musée des Beaux Arts, Brussels, spring 2015. The Chinese-French artist Gao Xingjian makes artworks in Indian ink. Perhaps it is also due to the technique, which facilitates such an assumption. Commissioned by the Museum of Fine Arts in Brussels, Gao Xingjian created a series of ink paintings on canvas of monumental size. Impressive canvases, abstract but with the addition of figures that provide an indication of size/space. My painting style is more abstract, also in ink. Even though small, the size of the space is undefined and arbitrary to the observer.

Tweetalige uitgave met werk van de laatste tien jaar van de Nederlandse beeldend kunstenaar Jan Mulder, gemaakt naar de gedichten *Die Ewigkeit* en *Corona* van Paul Celan. Met een tekst van oud-conservator Stedelijk Museum Jan Hein Sassen die over Mulders werk zegt: "Een poëtische vertaling in verf van de *condition humaine*, die in onze cultuur, zoals de filosoof Octavio Paz schreef, gekenmerkt wordt door een constant heen en weer geslingerend worden tussen rationaliteit en romantiek."

Bilingual publication with the last ten years' work from Dutch visual artist Jan Mulder, created after the poems *Die Ewigkeit* and *Corona* by Paul Celan. With a text by former conservator of the Stedelijk Museum Jan Hein Sassen who says about Mulder's work: "A poetic translation in paint of the *condition humaine*, which, as described by philosopher Octavio Paz, is characterised in our culture by being constantly torn between rationality and romanticism."

